

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.III.21.178/2018/4. szám

A tanács tagjai: Böszörményiné dr. Kovács Katalin a tanács elnöke

. Zumbók Péter előadó bíró

. Döme Attila bíró

A felperes: felperes

A felperes képviselője:

Strasser Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Strasser Tibor ügyvéd)

Az alperes: alperes

Az alperes képviselője:

Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Pap Lajos ügyvéd)

A per tárgya: kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

ővárosi Ítéltábla 5.Pf.21.199/2017/4/II.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Környéki Törvényszék 21.P.20.324/2014/85.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 127.000 (százhuszonhétezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes ügyvezetése alatt állt B. Kft. 2008-ban megvásárolta a h-i 312/103 hrsz.-ú belterületi, a település központjában található ingatlant, hogy azon befektetési céllal lakásokból és

üzlethelyiségekből álló épületet építsen. A tervezett épület funkcióbeli megosztása megfelelt az akkor hatályos, a helyi építési szabályzatot magában foglaló 16/2004. (XII. 27.) ÖK számú önkormányzati rendelet (a továbbiakban: HÉSZ) előírásainak. A HÉSZ 19. §-a a „vegyes terület” besorolású VT-1 jelű övezetben telkenként legfeljebb 1 épület elhelyezését tette lehetővé azzal, hogy lakófunkció annak legfeljebb 40%-án létesíthető.

- [2] A B. Kft. 2008 tavaszán a tömbvázlatot és a tervezett projektet H. polgármesterének bemutatta, aki a beruházást kifejezetten támogatta, tájékoztatást adott egyúttal arról, hogy a HÉSZ következő testületi ülésen várható módosítása 70% lakás és 30% egyéb funkciójú helyiség kialakítására ad lehetőséget.
- [3] Az alperes képviselő-testülete a 11/2008. (VIII. 10.) számú önkormányzati rendelettel a HÉSZ-t akként módosította, hogy a VT-1 jelű övezetben ingatlanonként legfeljebb 10 lakás építhető a beépíthetőség érintetlenül hagyása mellett, és a teljes beépítésből 70% lehet lakás célú, 30% pedig egyéb célú.
- [4] A B. Kft. az építési engedély iránti kérelmét azt követően nyújtotta be a B-i Polgármesteri Hivatal Építésügyi Hatóságához, hogy H. polgármestere tájékoztatta arról, hogy a HÉSZ általa korábban közölt tartalmú módosítását az alperes képviselő-testülete elfogadta. Miután a kialakítható lakások számát érintő korlátozásról tudomást szerzett, az alperes képviselő-testületénél annak módosítását kérte azért, hogy az általa eredetileg tervezett 35 lakás megépülhessen.
- [5] Az építési engedélyezési eljárás megindítása után a B. Kft. két megépítendő lakásra adásvételi előszerződéseket, míg egy egyéb funkciójú helyiségre bérleti előszerződést kötött. Emellett két, az ingatlan egészét érintő, 160.000.000 forintos vételárra vonatkozó vételi ajánlatot is kapott.
- [6] Az alperes képviselő-testülete 2008 decemberében elfogadta a 24/2008. (XII. 17.) számú önkormányzati rendeletét, amellyel a településszerkezeti terv és a HÉSZ módosításának idejéig, de legkésőbb 2011. december 16-ig több ingatlanra, s köztük a B. Kft. tulajdonát képező ingatlanra változtatási tilalmat rendelt el, amely kiterjedt - egyebek mellett - az új építmények létesítésére.
- [7] Az első fokon eljáró építésügyi hatóság a B. Kft. építési engedély iránti kérelmét elutasította, amit a szennyvízelvezetés megoldatlanságával és a módosított HÉSZ szerinti lakásszám túllépésével indokolt. Ezt a határozatot a másodfokú építésügyi hatóság helybenhagyta, annak indokaként azonban kizárólag a lakásszám túllépését jelölte meg. A B. Kft. a másodfokú közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt pert

indított, de a keresetét a Pest Megyei Bíróság a 8.K.27.916/2009/24. számú ítéletével elutasította.

- [8] A B. Kft.-ből kiválás útján létrejött HB. Kft. az ingatlannal kapcsolatos kártérítési követelését az A. Kft.-re engedményezte, és a felperes a követelést az utóbbi társaságtól engedményezés útján szerezte meg.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [9] A felperes módosított keresetében kártérítés címén 121.027.500 forint és késedelmi kamatai, valamint 46.594.000 forint és 113.470 euró megfizetésére kérte az alperes kötelezését. Keresetének jogalapjaként elsődlegesen a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 339. § (1) bekezdését jelölte meg. Hivatkozott arra, hogy a jogelődjének építési engedély iránti kérelmét az alperes jogellenes rendeletalkotásai miatt utasították el, és ez a tervezett beruházás megvalósítását ellehetetlenítette, ezért az alperes az elmaradt haszon és a felmerült kiadások megtérítésére köteles. A felperes a keresetét másodlagosan a Ptk. 6. §-ára alapította.

- [10] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet és másodfokú ítélet

- [11] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.
- [12] Az elsődleges, a jogalkotással okozott kár megtérítése iránti követelés tekintetében megállapította, hogy az alperes önkormányzati rendeletei a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény (a továbbiakban: Jat.) 1. § (1) bekezdés f) pontja szerint jogszabálynak minősülnek. Mivel a jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálata az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 1. § b) pontja értelmében az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik, a felperes számára - a jogalkotási folyamat hibájára hivatkozás esetén - a megfelelő jogvédelmi eszköz az utólagos alkotmányos normakontroll lett volna.
- [13] Mindezek ellenére vizsgálta, hogy az alperes a HÉSZ módosításakor betartotta-e a Jat., valamint az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) speciális szabályként érvényesülő rendelkezéseit. Ennek eredményeként pedig azt állapította meg, hogy az alperes a folyamatos szakmai egyeztetést elvégezte, a főépítési javaslatok szerinti módosításokat átvezette, és a főépítész a módosításokat leellenőrizte.

- [14] Az elsőfokú bíróság azonban arra is utalt, hogy a következetes bírói gyakorlat szerint a jogalkotásra és a hozzá kapcsolódó felelősségre a magánjogi kárfelelősségi szabályok nem alkalmazhatóak, arra kizárólag a közjog szabályai vonatkoznak, és a jogalkotó a jogalkotással, vagy annak elmulasztásával okozott károk tekintetében immunitást élvez. Ez alól az Étv. 30. §-a csak nagyon szűk és speciális körben teremt kivételt azzal, hogy az ingatlan rendeltetését, használati módját másként megállapító vagy korlátozó helyi építési szabályzat, illetőleg szabályozási terv esetén a tulajdonos, haszonélvező számára kártalanítást biztosít. Az Étv. 30. § (5) bekezdése ugyanakkor a kártalanítás köréből kifejezetten kizárja a változtatási tilalom esetét. Minthogy az alperes által elrendelt változtatási tilalom 10 ingatlant érintett, a felperes tévesen hivatkozott arra, hogy az alperes kifejezetten a jogelődje tulajdonában álló ingatlanra vonatkozóan alkotott rendeletet.
- [15] A Ptk. 6. §-ára alapított kereseti követelés megalapozottsága szempontjából az elsőfokú bíróság jelentőséget tulajdonított annak, hogy a tanúvallomások nem támasztották alá a felperesnek azt az állítását, hogy az alperes törvényes képviselője olyan nyilatkozatot tett volna, amely szerint a 35 lakásos beruházás meg fog valósulni. A tárgyalások idején ugyanis a felperes még nem rendelkezett erre vonatkozó engedélyezési tervvel. A későbbi változtatási tilalmat az alperes képviselő-testülete nem a beruházás megghiúsítása érdekében rendelte el. Összességében az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperes részéről a biztató magatartás, míg a felperes részéről az e magatartás iránti jóhiszeműség hiányzott. E konjunktív feltételek hiányában a kereset a másodlagosan megjelölt jogcímen sem volt teljesíthető.
- [16] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [17] Rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróságnak az építési engedélyezési eljárás és a közigazgatási per irataiból észlelnie kellett volna, hogy a felperes jogelődje az építési engedély iránti kérelmet 2008. augusztus 29-én nyújtotta be az építésügyi hatósághoz, a HÉSZ módosításáról szóló 11/2008. (VIII. 10.) számú önkormányzati rendeletet azonban már korábban, 2008. augusztus 10-én elfogadták. Ennélfogva a jogalkotással történt károkozás fel sem merülhetett, a felperes kérelmét ugyanis az Étv. 38. §-a alapján a benyújtás időpontjában hatályos szabályok alapján kellett elbírálni. Az építési engedély iránti kérelem elbírálása körében ezért a 2008 decemberében elrendelt HÉSZ módosításnak sem volt jelentősége. Az ekkor elrendelt változtatási tilalom önmagában egyébként sem volt alkalmas a beruházás megghiúsítására, legfeljebb elodázhatta annak megvalósítását. A beruházás megghiúsulásának közvetlen oka az volt, hogy a felperes jogelődjének építési

engedély iránti kérelmét az annak benyújtása előtt hatályba lépett HÉSZ módosításra tekintettel jogerősen elutasították.

- [18] Ebből következően a felperes állított kára nem lehet okozati összefüggésben a kifogásolt jogalkotással. A felperes a jogalkotás jogellenességére alappal egyébként is csak akkor hivatkozhatott volna, ha a jogszabály alaptörvény-ellenességét az Alkotmánybíróság vagy - önkormányzati rendelet esetében - a Kúria megállapítja. A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság ítéletének a jogalkotási eljárás törvényességére vonatkozó indokait mellőzte.
- [19] A jogerős ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta továbbá azt, hogy a HÉSZ sérelmezett módosításai miatt a felperes jogelődje az Étv. 30. §-a szerinti kártalanítási eljárást kezdeményezett, és a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perben a bíróság kártalanítást ítélt meg a felperes javára. Éppen ezért a felperes jogelődjének szükségképpen el kellett fogadnia, hogy a beruházás megvalósítását kizáró, megváltozott építési szabályokat az alperes jogszerűen alkotta meg. Az egymást követő eljárásokban eltérő ténybeli alapon történő jogérvényesítés a Ptk. 2. § (2) bekezdése szerinti rendeltetésszerű joggyakorlás elvét sérti. Ha tehát a felperes elfogadta a kártalanítást, és azzal az alperes jogalkotásának jogszerűségét, akkor egy utóbb indított kártérítési perben nem hivatkozhat arra, hogy a jogalkotás jogellenes volt.
- [20] A Ptk. 6. §-a alapján érvényesített biztatási kár megtérítése iránti követelés tekintetében a másodfokú bíróság egyetértett azzal, hogy az alperes polgármestere részéről a felperes által állított, a tervezett beruházással kapcsolatos félrevezető tájékoztatást megállapítani nem lehetett. A felperes jogelődjének mint professzionális beruházó társaságnak tudnia kellett, hogy a HÉSZ kilátásba helyezett módosítása a polgármester előzetes tájékoztatásától függetlenül kockázattal jár, mert a módosítás nem a polgármester döntésén múlik. A fél üzleti kockázati körébe tartozó saját döntéseinek következményei akkor sem háríthatók másra, ha annak biztatása a döntés meghozatalában közrehatott. Az sem volt megállapítható, hogy az alperes polgármestere a lakásszám jövőbeli korlátozásának tudatában erről szándékosan nem tájékoztatta a felperest. [E magatartás egyébként is a Ptk. 4. § (1) bekezdése szerinti általános együttműködési kötelezettség megsértésén alapuló deliktualis kárfelelősség esett körébe tartozna.]

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [21] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az alperesnek a keresettel egyező marasztalását,

másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

- [22] Kiemelte, hogy a jogelődjének eredeti tervei az akkor hatályos HÉSZ előírásainak maradéktalanul megfelelt. A jogelődje ezektől a tervektől kifejezetten az alperessel egyeztetve, az ő kérésére tért el.
- [23] Fenntartotta: az a körülmény, hogy a károsodását az alperes jogszabályalkotási tevékenysége okozta, nem vezethet a deliktuális felelősség hiányához. Utalt arra, hogy ebben a körben az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes a jogszabályalkotás folyamán betartotta az irányadó rendelkezéseket; továbbá a jogerős ítéletben foglaltakkal szemben a HÉSZ módosításai az adott területrészen érdemben kizárólag a jogelődje ingatlanát érintették.
- [24] A felperes felülvizsgálati érvelése szerint az elsőfokú bíróság által felhívott jogszabályhelyek nem zárják ki a jogellenes jogszabályalkotásból fakadó kártérítési igény alaposságát, a Ptk. 339. §-a szerinti kártérítési alakzat alkalmazását. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság által megállapított, és a másodfokú bíróság részéről elfogadott, több pontban teljes mértékben rosszul értelmezett, hiányos, rosszul értékelt tényállás, valamint a bizonyítékok nem megfelelő, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. §-ával ellentétes értelmezése vezetett oda, hogy a bíróságok a Ptk. 6. §-ára alapított keresetet is elutasították.
- [25] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [26] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [27] A Kúria a Pp. 275. § (2) bekezdése szerint eljárva, a felülvizsgálati eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felperes által megjelölt okokból nem jogszabálysértő.
- [28] A Pp. 206. §-ának sérelmére alapított felülvizsgálati támadás kapcsán abból kellett kiindulni, hogy a felülvizsgálati eljárás keretében általában nem vizsgálható a bíróság mérlegelési körébe tartozó tényállás, és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére, értékelésére. A Kúria csak azt vizsgálja, hogy az eljárt bíróság a mérlegelés körébe vont adatok és bizonyítékok megállapítása, és azok egybevetése során nem jutott-e nyilvánvalóan helytelen és okszerűtlen következtetésre (BH1996.506.). Csak az

minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, ha a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni (BH2013.119.II.). A bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésének hiányában a bizonyítékok felülmérlegelésére a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség (BH2017.155., BH2012.179.).

- [29] Az elsőfokú bíróság a releváns tényeket feltárta, az ehhez szükséges bizonyítást lefolytatta. Az ítéletében megállapított tényállást a másodfokú bíróság annyiban módosította, hogy az első fokon eljáró építésügyi hatóság a felperes jogelődje építési engedély iránti kérelmének elutasítását a szennyvízelvezetés megoldatlanságával és a módosított HÉSZ szerinti lakásszám túllépésével indokolta; ezt a határozatot a másodfokú építésügyi hatóság helybenhagyta, annak indokaként azonban kizárólag a lakásszám túllépését jelölte meg; a felperes jogelődje a másodfokú közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt pert indított, de a keresetét a bíróság elutasította. Ez az ítéleti tényállás a rendelkezésre álló peradatoknak megfelelően, helyesen rögzítette a felperes jogelődje által megvalósítani kívánt beruházás, az alapul szolgáló tervdokumentáció, az ezzel kapcsolatban kezdeményezett építésügyi hatósági eljárás és az alperes képviselő-testülete által elfogadott önkormányzati rendeletek lényeges tartalmának ismertetését. A bíróságok a felperes felülvizsgálati hivatkozásával szemben az eshetőleges, a Ptk. 6. §-ára alapított kereset megalapozottsága szempontjából jelentős tényeket is helyesen, az e körben figyelembe vett tanúvallomások és okiratok tartalmának okszerű mérlegelésével állapították meg, a jogerős ítélet iratellenes ténymegállapítást nem tartalmazott.
- [30] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a fenti eljárási szabálysértés mellett anyagi jogi jogszabályok téves alkalmazására is hivatkozott, a Ptk. 6. §-ának és 339. § (1) bekezdésének megsértését állította. Az utóbbi, az általános kárfelelősségi szabályt tartalmazó jogszabályhely jelentette a kereset elsődleges jogalapját. A felperes ebben a körben előadta, hogy az alperest azért terheli kártérítési felelősség, mert a jogellenes önkormányzati rendeleteivel meghiúsította a jogelődje által megvalósítani kívánt beruházást.
- [31] Jogszabály hatálybalépésével összefüggésben bekövetkezett károsodás nem keletkeztet a jogalkotó és károsult között kötelmi jogviszonyt, és ilyen értelmű jogszabályi rendelkezés hiányában a polgári jogi kárfelelősség szabályai sem alkalmazhatók (EBH1999.14.I.). A jogalkotási tevékenységgel okozott érdeksérelem - az uniós jog által biztosított alanyi jogot sértő jogalkotáson kívüli esetekben - a szerződésen kívül okozott károkért való polgári jogi felelősség általános szabályain alapuló igényt akkor alapozhat meg, ha az

Alkotmánybíróság az Alaptörvénnyel való kollíziója miatt megsemmisítette a megalkotott és kihirdetett jogszabályt vagy megállapította a jogalkotó magatartásával előidézett alaptörvényellenességet (EBH2019.P.1.). A Kúria az utóbbi elvi határozatában kifejtette továbbá, hogy a polgári perben eljáró bíróság nem jogosult a jogszabályok formális követelményeinek megfelelő jogalkotási termékek alkotmányossági szempontú megítélésére, és azok érvénytelenségének kimondásával - a közjogi jogviszonyt nem létezőnek tekintve - az érdeksérelem magánjogi alapú elbírálására.

- [32] Erre az egységes ítélezési gyakorlatra mindkét fokú bíróság helyesen hivatkozott, és a másodfokú bíróság helytállóan utalt arra, hogy a felperes alappal csak akkor állíthatta volna a jogalkotás jogellenességét, ha az Alkotmánybíróság az önkormányzati rendeletek alkotmányellenességét megállapította volna. (Az elsőfokú bíróság ítéletében felhívott, az önkormányzati rendeletek megalkotásakor hatályban volt Abtv. 1. § b) pontja a jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatát az Alkotmánybíróság hatáskörébe utalta.) Emiatt az alperes jogalkotási eljárásának törvényességét az elsőfokú bíróság nem vizsgálhatta volna, az ezzel összefüggő indokokat a másodfokú bíróság helyesen mellőzte. A másodfokú bíróság ugyancsak helyesen, de a jogellenesség hiányára tekintettel szükségtelenül állapította meg a kártérítési felelősség további szükségképpen feltétele, az okozati összefüggés fenn nem állását. A jogerős ítélet ezért nem sérti a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdését.
- [33] A Ptk. 6. §-ában foglalt jogintézmény, az ún. utaló magatartás vagy biztatási kár szubszidiárius és kivételes jellegű. Szubszidiárius azért, mert csak akkor lehet alkalmazni, ha a felek között nincs szerződéses jogviszony. Ezen túlmenően kivételes jellegű is, mert alkalmazására csak a megszorító jellegű törvényi előfeltételek fennállása esetén kerülhet sor (EBH2003.936.). A biztatási kár megállapításához szükséges valamennyi törvényi feltételt a felperesnek kell bizonyítania (BH2002.480.). E feltételek konjunktivitása miatt bármelyik hiánya a kereset elutasítását eredményezi.
- [34] A fentebb írtak szerint a Pp. 206. §-ának (1) bekezdését sértő, kirívóan okszerűtlen bizonyítékmérlegelést a jogerős ítélet az eshetőleges kereset megalapozottsága szempontjából jelentős tények tekintetében sem tartalmazott. A perben eljáró bíróságok a bizonyítás eredményét értékelve helyesen jutottak arra a következtetésre, hogy az adott esetben a szándékos magatartás mint a Ptk. 6. §-a által megkövetelt konjunktív feltételek egyike hiányzott. A felperes ugyanis nem bizonyította azt a kereseti tényállítását, hogy az alperes polgármestere a tervezett beruházással kapcsolatban félrevezető tájékoztatást adott a jogelődje számára. Minthogy a HÉSZ módosításáról szóló

önkormányzati rendelet megalkotása az alperes képviselő-testületének hatáskörébe tartozott, a polgármester nem vállalhatott olyan kötelezettséget, hogy a beruházás biztosan meg fog valósulni, és erre vonatkozó peradat sem merült fel. A másodfokú bíróság ezért helytállóan fejtette ki, hogy a felperes jogelődjének mint professzionális beruházónak tudnia kellett, hogy a HÉSZ kilátásba helyezett módosítása a polgármester előzetes tájékoztatásától függetlenül kockázattal jár. A saját döntése volt az is, hogy ehhez képest az építési engedély iránti kérelmét csak a HÉSZ módosítása után nyújtotta be az építésügyi hatósághoz. Mindennek pedig azért volt jelentősége, mert következetes a bírói gyakorlat abban, hogy saját gazdasági tevékenységének, üzleti tervei, elképzelései megvalósulásának kockázatát, a szerződéskötés előmunkálatának költségeit - főszabály szerint - a fél maga viseli (BH2013.275., EBH2003.936., BH1996.586.II.).

- [35] A Kúria a kifejtettekre figyelemmel, a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [36] A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazott Pp. 78. § (1) bekezdése szerint, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdésére tekintettel a felperest kötelezte az alperes részéről felmerült - az általános forgalmi adót is tartalmazó, a kifejtett jogi képviseleti tevékenység arányában megállapított ügyvédi munkadíjból álló - felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.
- [37] A felperes teljes személyes költségmentessége miatt le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a értelmében az állam viseli.
- [38] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdésének megfelelően - a felperes kérelmére - tárgyaláson bírálta el.
- [39] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdésének e) pontja zárja ki.

Budapest, 2020. január 29.

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Zumbók Péter s.k. előadó bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bírószági ügyintéző

HM